

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 91/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. S., bytom N., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 745/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. S., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 745/02, odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. decembra 2003 doručená sťažnosť Ing. M. S., bytom N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 745/02.

Porušenie svojho uvedeného práva vidí sťažovateľ v tom, že v konaní o návrhu na zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorý podal okresnému súdu 2. septembra 2002 a súdny poplatok uhradil 20. septembra 2002, je tento zatiaľ nečinný.

Z uvedeného dôvodu podal sťažovateľ v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 20 C 745/02 sťažnosti predsedovi okresného súdu, a to listami z 13. januára 2003 a z 24. apríla 2003. Dňa 9. júna 2003 sa sťažovateľ obrátil so sťažnosťou v predmetnej veci na predsedu Krajského súdu v Košiciach. Keďže podľa sťažovateľa sa v jeho veci na okresnom súde, aj napriek podaným sťažnostiam, stále nekoná, žiada ústavný súd o doriešenie celého sporu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti si ústavný súd vyžiadal spisovú dokumentáciu vedenú na okresnom súde pod sp. zn. 20 C 745/02.

Z nej zistil, že žalobu o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 200 000 Sk s príslušenstvom sťažovateľ podal okresnému súdu voči Sporinvest, a.s., Košice (ďalej len „žalovaný“) 2. septembra 2002. Už 6. septembra 2002 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh. Sťažovateľ uhradil súdny poplatok 24. septembra 2002.

Listom zo 14. októbra 2002 okresný súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k pripojenému návrhu. Prostredníctvom doručovacieho oddelenia tohto súdu sa 22. októbra 2002 vrátila predmetná zásielka ako neprevzatá žalovaným v stanovenej lehote. Z uvedeného dôvodu sa okresný súd 13. novembra 2002 obrátil so žiadosťou o doručenie zásielky žalovanému na Obvodné oddelenie Policajného zboru Košice - Staré mesto. Dňa 26. novembra 2002 tento orgán vrátil súdu nedoručenú zásielku adresovanú žalovanému z dôvodu, že na adrese uvedenej vo výpise z obchodného registra žalovaný nesídlí a iné sídlo tejto spoločnosti sa mu nepodarilo zistiť. Návrh žaloby sa žalovanému napokon podarilo doručiť prostredníctvom súdneho doručovateľa 15. mája 2003. Dňa 6. februára 2004 okresný súd určil termín pojednávania na 27. apríl 2004, na ktorom vzhľadom na charakter sporu (pohľadávka titulom zmluvy o pôžičke), by mohlo dôjsť k ukončeniu právnej neistoty sťažovateľa (k rozhodnutiu vo veci).

Z vyššie uvedeného je nepochybné, že okresný súd nebol počas sťažovateľom namietanej doby konania v jeho veci nečinný. Zo spisu vyplýva, že okresný súd po zistení neúspechu doručovania návrhu žaloby žalovanému súdnym doručovateľom využil pri zabezpečovaní tohto úkonu aj súčinnosť orgánov polície.

Pri posúdení adekvátnosti postupu okresného súdu prihliadal ústavný súd aj na tú skutočnosť, že ak súd podľa § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, tak ide o súčasť prípravy pojednávania vo veci. Aj keď okresný súd vo výzve adresovanej žalovanému ho upozorňuje, že v prípade márneho uplynutia stanovenej lehoty na vyjadrenie k návrhu môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b Občianskeho súdneho poriadku, podmienkou pre takýto postup súdu je riadne doručenie výzvy tomuto účastníkovi. A práve doručovanie návrhu druhému účastníkovi – žalovanému malo (nie zanedbateľný) vplyv na celkovú dĺžku doterajšieho konania vo veci (1 rok aj 3 mesiace do podania sťažnosti ústavnému súdu).

Celková dĺžka doterajšieho konania spolu s charakterom veci – spor o vrátenie vkladu, ktorý sťažovateľ poskytol žalovanému ako nebankovej finančnej spoločnosti, zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené pod sp. zn. 20 C 745/02 bolo už možné pokladať za konanie so zbytočnými priet'ahmi. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky“ (I. ÚS 42/01). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

V okolnostiach prípadu ústavný súd nepovažoval postup okresného súdu v uvedenej veci v doterajšom konaní (od podania žaloby 2. septembra 2002 do súčasnosti) z hľadiska naplnenia základného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa

čl. 48 ods. 2 ústavy za zjavne neodôvodnený (majúci charakter zbytočného priet'ahu v konaní).

V súčasnosti nemožno zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti odstrániť. Preto ústavný súd neskúmal splnenie ostatných procesných podmienok v predmetnej sťažnosti v konaní pred ústavným súdom (akého rozhodnutia ústavného súdu sa sťažovateľ domáha, k sťažnosti nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie advokátom, ktoré musí sťažovateľ pripojiť k návrhu na začatie konania pred ústavným súdom).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2004